

Blahoželania

Buď dlho medzi nami

Tretieho marca oslávila okružle životné jubileum, 60 rokov, naša zlatá manželka, maminka a starká **ROZÁLIA TOMOVÁ** z Bátorovej.

„Pri Tvojom krásnom výročí slzy sa tísnu do očí. Srdce sa láskou rozbúši, radosť nám vchádza do duší. Bozky sa snúbia s objatím a pery šepcú s dojatím. Ži dlho, mama, medzi nami, kým Teba máme, nie sme sami.“

Oslávky z celého srdca všetko najlepšie želajú: manžel Jozef, dcéra Janka s manželom Marianom, syn Jozef, vnúčatá Kristínka, Martinka, Tamarka a najmladší Marianko posielajú za všetkých starkej veľkú pusú.

K jubileu želáme pevné zdravie

Je nám veľkým potešením zablahoželať k narodeninám **RUŽENKE SUCHÁNSKEJ** z Veľkého Krtíša,

ktorá 4.3.2012 oslávila okružle životné jubileum 60 rokov.

„Na stole šesťdesiat červených ruží, nech Ti to zdravíčko naďalej slúži. Buď šťastná a nemaj chvíle tiesne, nech sa slza v Tvojom oku nikdy nezaľesne. Želáme Ti k Tvojmu jubileu pevné zdravie, šťastie, nech Ti v srdci iba láska a spokojnosť rastie. Nech Pán Boh sprevádza Tvoje kroky, aby si sa v zdraví dožila ešte mnohé roky.“ V tejto slávnostnej chvíli na Teba s láskou myslia Tvoje deti syn Miroslav s manželkou Danielou, dcéra Renátka s priateľom Jirkom, vnúčatá Veronika a Patrícia, sestra Eva, švager Pavel s rodinou, krstné deti Pavel, Patrik s manželkou Renátkou a dcérou Karin a Kamilka s priateľom Marianom, svokra Zuzana, švagrinka Anka s rodinou, svatka Emília, priatelia a známi.

Vieme, že dnes ruže patria Tebe

Úctyhodného veku sa dožíva naša mamka, starká a prastarká **JOLANA ČILEKOVÁ** zo Žihľavy, ktorá 18.3.2012 oslávila 85 rokov.

„Ďakujeme Ti za všetko, čo si pre nás urobila. K Tvojmu sviatku chceme Ti priat radosť a zdravie do ďalších rokov. Nech Ti Pán Boh požehnáva každý čin a každý krok, aby sme sa rado-

vali s Tebou dlho rok čo rok.“ Oslávky z celého srdca želajú veľa zdravia, šťastia a božieho požehnania deti:

Jožko s manželkou, Miško s manželkou, Marika s manželom, Jolka s manželom, vnúčatá Katka, Mirka, Monika a Marika s manželmi, Ingridka so snúbencom, Katka, Tomáško s manželkou, Miško, Vladko a pravnúčatá Gabko, Riško, Maťko a Maťka prastarkú bozkávajú.

V knihe života sedemdesiata strana sa otvára

Dňa 8. marca 2012 sa dožila krásneho životného jubilea 70 rokov drahá mamička, starká a prastarká **MÁRIA MAKOVNÍKOVÁ** z Viesky.

K jej sviatku jej všetko najlepšie hlavne veľa zdravia a spokojnosti do ďalších rokov želajú: synovia Ivan a Milan s manželkami, vnúčatá Milan, Gabika a Kristínka a pravnúčik Milanko posielajú prastarkej veľkú pusú.

Narodili sa 29.2. Vanessa Zuzana z Bušínec, 1.3. Júlia Elizabeth zo S.Ďarmôt

Jubilujúci 15.3. Anna Šusteková, 16.3. Ing. Jozef Šlauka, **Veľkokrtišania** 17.3. Mária Bátková, Emília Rončáková

Blahoželáme

12.3. Gregorom, 13.3. Vlastimilom, 14.3. Matildám, 15.3. Svetlanám, 16.3. Boleslavom, 17.3. Lubiciam, 18.3. Eduardom

Opustili nás

2.3. Ema Tóthová, nar. v r. 1926 z M. Kameňa, 5.3. Paula Pospíchalová, nar. v r. 1926 z V. Krtíša, Emília Kuráková, nar. v r. 1921 z M. Kameňa - Riečok, Alžbeta Vajsová, nar. v r. 1928 z M. Krtíša, Jozef Kiššimon, nar. v r. 1959 zo Želoviec

ŠIEL NA CESTU BEZ NÁVRATU

„Ticho si trpel a tíško aj odišiel. Odišiel si cestou, ktorou ide každý sám. Len otvorená kniha spomienok ostáva nám. Sú chvíle, o ktorých vieme, že prídu a predsa nás ich príchod prekvapí.“

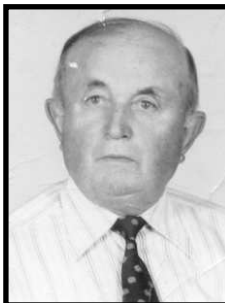
V tichu úprimných slov chceme poďakovať všetkým, ktorí spolu s nami 26.2.2012 odprevadili na poslednú cestu nášho brata, švagra a strýka **PAVLA ČERVENÁKA** z Hrušova, ktorý nás opustil 23.2.2012 vo veku 73 rokov.

Neter Veronika a celá smútiaca rodina ďakujú kolektívom: geriatrického oddelenia za starostlivosť, oddeleniu anesteziológie a intenzívnej medicíny za príkladný a obetavý prístup a oddeleniu dlhodobých chorých vo VŠNsP, n. o., vo Veľkom Krtíši, ktorý sa o neho staral v posledných dňoch jeho života.

ODIŠIEL TÍŠKO A ČAS LETÍ ĎALEJ

Niet smrti tam, kde bol celý život naplnený prácou, láskou a obetavosťou. Trinásteho marca si pripomínáme 10 rokov od úmrtia nášho drahého uja **JÁNA KNOCHU** zo Slovenských Kľačian. S láskou a úctou spomína rodina Makovníková.

UBOLENÉ SRDCE PRESTALO BIŤ

„Spustla už záhrada, spustol aj dvor, ticho je v dome, nepočuť Tvoje kroky v ňom. Tíško si trpel, ubolené srdce prestalo Ti biť, ale zaspal si, hoci si chcel ešte žiť.“

Keby tak mŕtvych vzkriesil náš hlas a láska by divy robila, nikdy by Ťa zem čierna nebola prikryla.“

Dňa 17. 3. 2012 si pripomenieme 10. výročie úmrtia nášho milovaného druha a ocka **STANISLAVA ČEVAJKU** z Veľkého Krtíša.

S láskou a úctou na nášho drahého zosnulého spomínáme a nikdy nezabudneme. Dcéra Ivanka s matkou. Česť Tvojej pamiatke.

Milí čitatelia, pripomíname, že do Spoločenskej rubriky môžete aj v tomto roku podávať svoje oznamy, či už radostné alebo smutné. Nezabudnite, že okrem spomienok a smútočných oznámení, môžete svojim blízkym blahoželať k narodeninám, meninám, svadbe, narodeniu dieťaťa, maturite či promóciám. Súčasne môžete poďakovať svojim blízkym alebo aj menej známym, ktorí si to určite zaslúžia - lekárom, učiteľom, zdravotným sestram ale aj susedom a priateľom. Nemusíte sa ničoho obávať, my vám v redakcii určite pomôžeme slová vďaky zoštylizovať. Určite každý človek stojí za to čarovné slovo "ďakujem."

NAVŹDY PRESTALI PRE NICH HVIEZDY SVIETIŤ

„Ticho ste trpeli a tíško ste aj odišli. Navždy prestali pre Vás hviezdy svietiť a slnko hriať, ale tí, ktorí Vás milovali a mali radi, nikdy neprestanú na Vás spomínať.“

Za všetky trápenia a bolesti, nech Vám dá Pán Boh večnej radosti."

Dňa 2. marca 2012 uplynulo 5 rokov od úmrtia našej milovanej maminky ALŽBETY BOSMANOVEJ z Obeckova

a 16. januára 2012 sme si pripomenuli 13. výročie úmrtia nášho drahého ocka ŠTEFANA BOSMANA z Obeckova.

Na svojich rodičov s láskou spomínajú: dcéra Ruženka s rodinou, dcéra Eva a zať Pavel s rodinou.

S HLBOKÝM ŽIALOM SPOMÍNAME NA PÁNA LUBOMÍRA LUKAJA

„Rok žiaľu, bolesti zapadol do diali, čierne zem prikryla, koho sme milovali. Osud Ti nedoprial s nami tu ďalej žiť. Prečo si nás musel tak náhle opustiť?“ Navždy sa vpísal do našich srdc 7. marec 2011, keď navždy dotýklo milujúce srdce drahého manžela, starostlivého otca a láskavého a obetavého starého otca LUBOMÍRA LUKAJA z Dolných Strhár.

Tak veľmi chcel žiť, a preto robil všetko na svoju záchranu. A predsa prehral v tomto boji po srdcovo-cievnej operácii, ktorej tak veľmi veril. Nedopísaná kniha života sa zavrela a nám ostali oči pre plač, ovenčený hrob a more vďačných spomienok za všetko, čím bol svojej rodine. Mal rád dobrých ľudí, a preto prosíme všetkých, ktorí ho poznali a mali radi o tichú spomienku. Drahý náš, ostaneš navždy v našich srdciach. Tvoja pamiatka nikdy nevybledne a Tvoja láska pre rodinu nám bude svietiť na cestu ďalším životom. S úctou a láskou spomína smútiaca rodina.

SPOMIENKY ZOSTALI V NÁS

Dňa 2.marca 2012 sme si pripomenuli 2.výročie úmrtia nášho milovaného manžela, otca, starkého, svokra, zaťa a brata MUDr. ŠTEFANA ŠTULRAJTERA z Veľkého Krtíša. Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku a s láskou na neho spomínajte. Smútiaca rodina.

V OČIACH SLZY, V SRDCI BŔL

„Taký krátky bol život Tvoj, taká krátka bola radosť naša, v očiach slzy, v srdci bŔl, prečo ten osud k Tebe taký krutý bol.“ Dva roky uplynú 18.3.2012 od úmrtia nášho drahého manžela, ocka a deda MARIANA LIPTÁKA z Veľkého Krtíša.

Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku.

Kto žije v srdci, nikdy nezomrie.

S láskou spomínajú: manželka, dcéra, vnuk Matej a brat s rodinou.

TRIDSÄŤ ROKOV SPÍ VEČNÝM SNOM

"Čas plynie, život ide ďalej, zabudnúť sa nedá. Len ten, kto stratil toho, koho mal rád, vie čo je bolesť a žiaľ."

Dňa 12.3.2012 si pripomíname

30.výročie úmrtia PAVLA MAKOVNÍKA zo Zomboru. S úctou a láskou spomínajú manželka, syn a dcéra s rodinami.

Napísali ste nám Hitparáda mien z našej rubriky „Narodili sa“

Naša čitatelka Michaela Hovorková nám napísala: - Rada čítam váš - náš týždenník Pokrok. Každý týždeň sa teším na nové číslo. Obľubujem najmä rubriku Narodili sa. Dokonca číslo, v ktorom bol uverejnený aj náš synček, sme si odložili, aby sme mali pamiatku na časy, keď sa narodil.

V rubrike NARODILI SA pravidelne víťame „nových človečikov“ z obcí nášho okresu, ktorí prvý raz uzreli svetlo sveta v lučeneckej nemocnici. V uplynulom roku 2011 sme takto privítali 282 detí, z toho 152 chlapcov a 130 dievčat. Tak, ako takmer všetci podliehame módnym trendom v obliekaní, aj pomenovanie našich ratoleští podlieha módnym vplyvom, a preto sa z roka na rok v matrikách objavujú nové - niekedy i exotické mená. No na druhej strane mnoho rodičov radšej stavi na klasiku. A aké mená teda najčastejšie volia rodičia nášho okresu pre svoje novonarodené deti? Na základe údajov uverejňovaných v týždenníku Pokrok najpopulárnejšie chlapčenské mená boli Michal, Alex - Alexander, Dominik a medzi dievčatami prevažovali Dominiky a Viktória. Medzi tie jedinele počtateľné mená možno zaradiť chlap-

cov s menami Emanuel, Elemír, Lenny, Lucían, Radúz a dievčatá Evelin, Fanny, Franciska, Jasmin, Madeleine, Valentína. Hoci podľa rôznych astrológov nás naše mená ovplyvňujú a sprevádzajú po celý život, najdôležitejšie je, aby naši najmenší boli zdraví a šťastní spolu so svojimi rodičmi, a preto im na začiatku ich životnej cesty ešte raz želáme len to najlepšie.

Spracované podľa www.osud.sk

Pozn. red. Pretože tak ako nám napísala naša čitatelka, uverejňujeme len detičky narodené v lučeneckej pôrodnici, budeme radi, ak sa nám ozvú rodičia bábätiak narodených v tomto aj v minulom roku aj v iných pôrodniciach - radi si doplníme štatistiku aj o tieto bábätká.

1.-2.	Dominika Viktória	1.-3.	Michal Alex, Alexander Dominik
3.-6.	Kristína Sofia Vivien	4.-5.	Jakub Ján
7.-13.	Nicol, Nikola, Nikoleta Alexandra Ema Katarína Laura Natália Veronika Sára, Sarah	6.-7.	Dávid Kristián
		8.-14.	Denis Marek Matej Miroslav Nikolas, Nicolas Samuel Tomáš

POKROK

MARCOVÁ
KUPÓNKA

Č.2

MARCOVÁ KUPÓNKA

Stačí, keď uverejnené kupóny nalepíte na hracu kartu z minulého čísla a na záver ju prinesiete do redakcie. Hráte o tieto zaujímavé vecné ceny:

VÍTAZOV
FEBRUÁROVEJ
NÁJDETE
V POKROKU
Č. 12.

1. cena: Permanentka na Kupko Aquatermal D. Strehová za **70 eur**,
2. cena: Kolekcia pekných kníh za **20 eur**,
3. cena: Príslušenstvo k PC za **15 eur**.

Horelo auto aj suchá tráva

Auto v plameňoch

Požiar osobného auta v M. Kameni ohlásili 29.2.2012 na operačné stredisko OR HaZZ vo Veľkom Krtíši prostredníctvom tiesňovej linky 112. Veliteľ zásahu na tvári miesta zistil, že sa jedná o požiar Nissanu. Požiarom bola zasiahnutá celá motorová časť a interiér vozidla. Hasiči použili na likvidáciu požiaru práškový hasiaci prístroj a jeden vysokotlakový prúd. Príčina vzniku požiaru je v štádiu šetrenia.

Auto ostalo na moste

Šťastie v nešťastí mal vodič dodávky Iveco, ktorý 3.3.2012 nezvládol riadenie pri vchádzaní do Sucháňa a havaroval. Nehodu oznámili hasičom, ktorí po príchode na miesto nehody zistili, že auto je nebezpečne naklonené z mostného nadjazdu. Veliteľ zásahu nariadil zabezpečiť vozidlo a pomocou navijaku automobil vyťahnúť.

Začínajú požiare suchých porastov

Len čo sa trochu oteplilo, začali záhradkári upratovať svoje parcely. To sa často nezaobíde bez vypalovania suchej trávy a následných možných požiarov. Prvý z nich bol v našom okrese 4.3.2012 medzi Kiarovom a Kováčovcami. Požiar cez 150-tku ohlásili hasičom, ktorí museli uhasiť požiar suchej trávy rozloha približne 20 árov.

- npor. Ing. DUŠAN
DRIENOVSKÝ -

Ženu, vraj, ani kvetinou neudrieš ALEBO Udrieš tak, že aj zabiješ...?!

Keď sa pred niekoľkými rokmi rozhodla Luboslava. V. (36) pôvodom z Čelár, pre spoločný život s druhom, 46-ročným Róbertom z R. Soboty, nemohla tušiť, že ich spolunažívanie sa skončí nečakane skoro, a pre ňu žiaľ, najtragickšie ako len môže skončiť - stratou života.

V piatok 2.3. sa okolo 16.30 hod. pravdepodobne spolu s druhom vybrali do pohostinstva na Hlavnom námestí v R. Sobote, keď medzi nimi došlo k hádke. Róbert Luboslavu napadol ešte pred vchodom do pohostinstva, keď ju minimálne raz uderil do tváre. Fyzický útok však pokračoval aj vo vnútorných priestoroch pohostinstva a muž udieral ženu, až kým nespadol. Podľa lekárskej správy spôsobil poškodenú závažné vnútrolebečné krvácanie s posunom a stlačením mozgu. Privolaná policajná hliadka muža zadržala a po vykonaní procesných úkonov mu bolo vznesené obvinenie. Vyšetrovateľ ho umiestnil do policajnej cely a spracoval podnet na jeho väzobné stíhanie. V nedeľu (4.3.) sudca okresného súdu rozhodol o jeho vzatí do vyšetrovacej väzby. Žiaľ, žena ktorá ležala s ťažkými poraneniami, spojenými so zlyhaním dýchania v nemocnici, svoj

boj o život v pondelok 5.marca v dopoludňajších hodinách, prehrala. Obvinenému mužovi, ktorý bol najskôr stíhaný za zločin ublíženia na zdraví bola zmenená právna kvalifikácia na zločin zabitia, za ktorý mu hrozí trest odňatia slobody na 9-12 rokov. To už však nevráti matku 15-ročnému synovi, ktorého mala Lubo-

slava z prvého manželstva, ani dcéru a sestru najbližším príbuzným, zmoreným žiaľom, z jej tragického skonu. Je to o to smutnejšie, že táto tragická udalosť sa stala takmer v predvečer sviatku, kedy si na celom svete pripomíname Medzinárodný deň žien.

- Zdroj a foto: M.FALTÁNIOVÁ,
hovorkyňa KR PZ B.Bystrica -

Posledné kroky v živote Luboslavy smerovali po týchto schodoch rimavskosobotského pohostinstva Taverna. Cestu von už absolvovala na záchranárskych nosidlách. Lekárom sa ju už nepodarilo zachrániť.

Drzí zloději v rodinných domoch

Trúfalosť zlodějov akoby nemala hraníc. Už niekoľko týždňov v našom meste vyčíňa skupinka vreckových zlodějov, pravdepodobne rómskej národnosti z Lučenca.

Podarilo sa im okradnúť obeť na pošte i v Lidli a teraz sa, večer a v noci zo 6. na 7.3. podozrivý muž prechádzal po sídlisku IBV - Sever. Akoby si obzeral možné ciele svojho pravdepodobne nekalého konania. Obyvatelia jedného z domov, ktorí podozrivé správanie muža zaregistrovali, zavolali políciu. Keď hliadka v priebehu niekoľkých minút dorazila na miesto, neznámy muž ušiel. Ale buď tento muž, alebo iný, doteraz neznámy páchatel sa v čase približne od 0.30 do 7.20 hod. 7.3., vlámal do rodinného domu na Ul. Červenej armády vo V. Krtíši, pričom majiteľa domu aj ich

dcéra v tom čase spali v dome. Zloděj vylomil okno na dome a dostal sa do pivničných priestorov. Odtiaľ prešiel do obytnej časti domu, kde z kabelky položenej na stoličke zoberal peňaženku. Potom sa znovu vrátil do pivnice a vysypal obsah peňaženky na zem. Zobral si peniaze, ale ostatné veci nechal na zemi. Majiteľovi domu spôsobil krádežou a poškodením majetku škodu vo výške 100,- eur. Vyšetrovateľ z V. Krtíša začal v tejto veci trestné stíhanie pre prečin krádeže a porušovanie domovej slobody. Vo vyšetrovaní prípadu sa pokračuje. zdroj: - KRPZ BB -

BUDÚCNOSŤ PATRÍ VZDELANÝM A AMBICIÓZNYM

Gymnázium
A. H. Škultétyho
vo Veľkom
Krtíši
požýva žiakov
5. ročníka

základných škôl
a ich rodičov na
**DEŇ
OTVORENÝCH
DVERÍ
22.3. 2012
o 8.00 hodine.**

**KAMENÁRSTVO
LÍŠKA**
Panické Dravce 67 ponúka:
predaj a montáž brúsených pomníkov
zo žuly a umelého kameňa a široký
sortiment náhrobných doplnkov.
**Kompletné hroby
už od 600 eur
aj s pomníkom**

Zavolajte, prídeme za Vami kdekoľvek s katalógom našich výrobkov.
Doprava zdarma!
Inf. 0905 150 537, 047/437 43 79, www.kamenarstvoliska.sk

Technogym ponúka mladým ľuďom viac než len začiatok...

Ponúka Program Trainee

Už bezmála dva roky ponúka spoločnosť Technogym mladým ambicióznym ľuďom možnosť ako naštartovať svoju kariéru a stať sa skutočne úspešným - ponúka program TRAINEE.

- Program je pre mňa skvelou možnosťou, ako vybrať tých najlepších. Mladých ľudí, ktorí svojim nadšením, energiou a prácou znamenajú pre firmu prínos, nie je nikdy dosť, hovorí o "svojom" projekte Plant Manager Technogymu Manlio Dellai. Program Trainee sa totiž začal rozvíjať tesne po jeho príchode do Technogymu. Prvý absolvent nastúpil ako Trainee v septembri 2010. Odtedy týmto programom prešlo 34 ľudí.

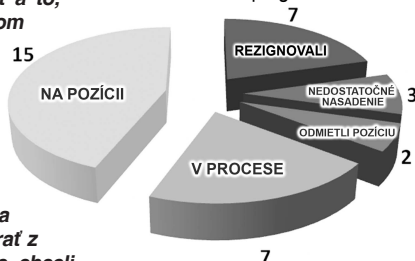
Unikátnosť programu Trainee spočíva v tom, že spoločnosť ponúka mladým ľuďom možnosť začať pracovať vo veľkej medzinárodnej spoločnosti. Pretože nielen mladí vedia, že

i keď s diplomom v ruke, ale bez pracovných skúseností, nie je vôbec jednoduché nájsť si prácu.

- Cieľom programu je, aby kandidát prešiel všetkými pozíciami vo výrobnom procese, a aby dokonale spoznal náš produkt a to, ako ho vyrábame v každom kroku, objasňuje základný princíp projektu Manlio Dellai. Počas celého trvania programu, teda počas "rotácie" po jednotlivých oddeleniach, má nad každým Trainee dohľad pridelený tútor. - Tútor sa väčšinou snaží vybrať z oblastí, do ktorej by sme chceli

kandidáta smerovať, no nie vždy to tak aj musí byť, hovorí Erika Bystrianska, HR Professional spoločnosti Technogym, ktorá tých správnych Trainee vyhľadáva. Tútor nielenže dohliada na svojho Trainee, ale po čase ho viac a viac sťahuje k sebe, zapája do rôznych projektov a oboznamuje kandidáta so svojou prácou a s fungovaním spoločnosti ako celku.

Graf znázorňuje úspešnosť uchádzačov v programe Trainee

S radosťou predstavujeme úspešných Trainee

Ponuka programu Trainee spoločnosti Technogym je síce veľmi zaujímavá, no málokto si skutočne vie predstaviť, čo všetko tento program so sebou prináša. Z úspešných absolventov predstavujeme Ing. Michala Vaska, dnes už Process Engineer a v spoločnosti Technogym.

Promócie na Technickej univerzite v Košiciach. Naľavo Michal s rodičmi a sestrou.

● Michal, vyštudoval si strojnú inžinierstvo na Strojníckej fakulte Technickej univerzity v Košiciach. Čím ta oslovil práve program Trainee v spoločnosti Technogym?

- Ako absolvent vysokej školy som, samozrejme, sledoval trh práce a snažil som sa nájsť vhodnú pozíciu, čo trvalo takmer pol roka. Ako strojný inžinier som vždy chcel pracovať v tomto odvetví a program Trainee som vnímal ako dobrú príležitosť na to, aby som začal na sebe a svojej kariére pracovať. Bez praxe nie je jednoduché uplatniť sa, či ste inžinierom alebo nie, aj keď ja som v podstate brigádoval už od strednej školy. Či už na stavbách, alebo v strojárskych firmách, kde som „pričuchol“ k „strojárne“ nielen teoreticky a vedel som, že v tomto odvetví chcem zostať a pracovať.

● Čo bolo hlavným dôvodom, že si sa rozhodol pre Technogym v Malom Krtiši? Neodradila ta napríklad vzdialenosť?

- Nebolo jednoduché odísť z rodiny Košíc do úplne cudzieho

mesta, no keď som prišiel do Technogymu na pohovor a uvidel celý závod na vlastné oči, vedel som, že tu sa ponúkajú naozajstné možnosti pre rast. Spočiatku bolo možno nové prostredie náročnejšie ako samotná manuálna práca, na tú som už bol zvyknutý. Rodina a priatelia mi samozrejme chýbajú, no v práci aj mimo nej som našiel množstvo skvelých ľudí a nových priateľov, väčšinou takisto z programu Trainee. Trávil sme spolu mnoho času aj mimo práce, takže tie začiatky sa dali zvädať ľahšie.

● Program je výnimočný tým, že spočíva v rotácii po všetkých oddeleniach spoločnosti. Priblíž nám trochu ako táto rotácia vyzerá a čo mladému absolventovi ponúka.

- Človek prejde celým výrobným procesom. To znamená, že prvý mesiac som pracoval na montáži, kde som prešiel všetkými linkami a snažil som sa veľa vecí vnímať a pochopiť. Druhý mesiac počas programu som bol na oddelení lakovne a brúsiarne, kde som takisto prechádzal všetkými pracovnými pozíciami a následne na oddelení kovovýroby, kde som sa v podstate aj uplatnil ako Process Engineer. Od začiatku som vedel, že práve oddelenie kovovýroby je to, kde chcem pracovať aj naďalej, no uvedomujem si, že v mnohých veciach, ktoré teraz robím, by som si neporadil bez toho, keby som neprešiel celým procesom. Mám viac než prehľad o tom, čo sa kde robí, keďže som to sám robil. Na druhej strane som spoznal ľudí takmer v celej firme, od operátorov až po ich vedúcich, ktorí sa stále snažili vysvetliť a objasniť všetky veci týkajúce sa ich oddelenia. Bez toho by sa mi dnes pracovalo bezpochyby ťažšie.

● Každý Trainee má prideleného svojho tútora. Čo ten tvoje?

- Mojm tútorom bol Gianluca Bianchi, Production Coordinator na kovovýrobu, čo už vtedy bolo pre mňa akýmsi znamením, že by som mohol skončiť práve na tomto oddelení, ak by som bol v programe úspešný. Počas trvania programu sa zaujímal o to, čo robím, na ktorom oddelení práve som, aké problémy vo výrobe som si všimol, a čo by som vedel zlepšiť. Jednoducho, dával mi priestor a podnety na to, aby som nielen pracoval, ale aj premýšľal nad neustálym zlepšovaním procesov. To bolo obrovskou výhodou, neskôr pribudli aj prvé úlohy projekty, ktoré mi zadával, a ktoré som riešil s tímom kovovýroby.

● Vedel si si predstaviť, čo budeš robiť, keď si nastupoval? Baviť ta práca, ktorú teraz robíš?

Grafické znázornenie úspešnosti absolventov v programe Trainee

Aj samotná štatistika hovorí o úspešnosti programu. Z 34 kandidátov, ktorí do Technogymu nastúpili ako Trainee, je na cieľovej pozícii 15 absolventov, neúspešných v programe je zatiaľ 7, ktorí rezignovali sami počas trvania programu. Dvaja Trainee po skončení programu odmietli ponúkanú pozíciu a s tromi ukončili zmluvu pre nedostatočné pracovné nasadenie. Momentálne "rotuje" v programe 7 Trainee.

Čo očakáva spoločnosť od kandidáta, ktorý sa chce stať úspešným prostredníctvom programu Trainee?

- V prvom rade je to pozitívny a aktívny prístup k práci, ochota učiť sa a získavať nové poznatky, flexibilita a orientácia na prácu v tíme. Výhodou je samozrejme aj znalosť cudzích jazykov, najmä angličtiny alebo taliančiny, - hovorí E. Bystrianska.

Je jednoznačné, že Technogym v M. Krtiši patrí k jednej z firiem, ktoré pochopili, že ani v dnešnom modernom svete nie je jednoduché nájsť odborníkov na všetko. Preto si tých svojich vychováva. A to aj prostredníctvom programu Trainee. -zk-

- Samozrejme, mal som predstavu o tom, čo chcem robiť už keď som nastupoval, čo bolo 1. decembra 2010. Stretnutie s praxou je však vždy trochu odlišné od našich predstáv, pretože teoretické vedomosti sú jedna vec, no ich využitie v praxi druhá. Moja práca ma nielen baví, ale naplňuje. Nie je jednotvárná, každý deň prináša so sebou niečo nové, nové úlohy, problémy, projekty atď. Celý náš tím sa snaží o zlepšovanie výrobných procesov, naskytuje sa teda priestor na komunikáciu aj s externými vývojárskymi spoločnosťami. A toto je podmienené komunikáciou v cudzích jazykoch, čo je vždy výhodou pre človeka, čo na ňe chce pracovať.

● Odporučil by si program Trainee aj ostatným?

- Určite. Technogym má prepracovaný systém nielen vo výrobe, ale aj na to, ako sa starať o svojich Trainee. Možnosti vzdelávania sú široké - cez jazykové kurzy až po pravidelné školenia, čo umožňuje neustále rásť. -zk-

Tím Inžinieringu kovovýroby. Vpravo Ing. Michal Vasko.

Most otvára brány do zahraničia

Takmer dve desiatky rokov prešli odvtedy, čo starostovia obcí z oboch strán Ipľa začali hovoriť o výstavbe mostov cez hraničnú rieku Ipeľ, čo umocnil aj podpis Zmluvy o dobrom susedstve a priateľskej spolupráci medzi Slovenskou republikou a Maďarskou republikou podpísanou dňa 19. marca 1995 v Paríži. Pôvodným zámerom iniciátorov myšlienky výstavby mostov cez Ipeľ, ktorí sa združili v Občianskom združení Pre obnovu Ipeľských mostov s predsedníčkou Katalin Molnár, bolo postaviť na Ipľi 9 mostov, z toho 6 v našom okrese.

Aj s takýmito pvodňami sa borili jeho stavitelia

Pred 5 rokmi ešte spájala brehy Ipľa ľudská reťaz (foto dole) na drevenej lávke, na ktorej bola piata zľava hlavná iniciátorka Katalin Molnár, po ktorej nesie most meno.

Napokon sa dohodlo, že ako prvý dva mosty sa postavia mosty v Rároši a v Peťove. Mosty cez rieku Ipeľ sa začali stavať vo väčšej miere potom, čo sa skončila tatárska nadvláda a ich pustošenie v tomto regióne. Mosty boli najskôr drevené i kamenné, ale zvýšená premávka koncom 19. storočia si vyžiadala ich prestavbu na oceľové. Aj pri Peťove pôvodný drevený most nahradil v roku 1894 oceľový, ktorý slúžil svojmu účelu do roku 1944. Vtedy ho ustupujúce nemecké vojská zničili. Po 68 rokoch sa vďaka úsiliu OZ Pre obnovu ipeľských mostov, starostom z oboch strán hraničnej rieky a najmä predsedníčky OZ Katalin Molnár, Regionálnej rozvojovej agentúre pre rozvoj regiónu stredného Poipľa a jej riaditeľke Mgr. Márii Lőrincz, starostu Kováčoviec-Peťova Jozefa Filipa, bývalej starostky Sečian (Szecsény) Dr. Serfőzóné Fábrián Erzsébet a ďalších kompetentných osôb, sa podarilo spojiť oba brehy Ipľa pri Peťove novým mostom.

Strata, ktorá bolí

Medzivládnu dohodu o výstavbe mosta Peťov-Pösténypuszta podpísali predstavitelia vlád SR a MR 17.11. 2007 v Štúrove. S jeho reálnou výstavbou sa začalo v roku 2009, keď sa podarilo vďaka Banskobystrickému samosprávnemu kraju finančne zabezpečiť aj výstavbu príjazdovej komunikácie o dĺžke približne 1 km. Ale potom, ako

sa stavba dobre rozbehla prišla 6.3. 2011 šokujúca správa. Zakladateľka OZ Pre obnovu Ipeľských mostov Katalin Molnár náhle zomrela. Žena, ktorá sa výrazným spôsobom pričinila o to, že dnes už existujú dva novopostavené mosty cez rieku Ipeľ, sa ich otvorenia nedožila. V jej osobe sme prišli o mimoriadne vzácneho človeka. Aj napriek krátkemu životu tu zanechala svoje celoživotné dielo. Stredobodom jej úsilia boli hlavne dopravné odvetvia, pohraničné cesty a obnovovanie mostov. S úctou na ňu budeme spomínať a pripomínať nám ju budú aj jej pamätníky - mosty cez rieku Ipeľ. Na jej počesť nesie most Peťov-Pösténypuszta jej meno "KATALIN".

Pomohol Banskobystrický samosprávny kraj

Rekonštrukciu cestného spojenia realizoval Banskobystrický samosprávny kraj (BBSK) v spolupráci s maďarským partnerom Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. Mostný objekt má dĺžku 75,10 m a na slovenskej strane k nemu vedie novovybudovaná cesta v dĺžke 1,037 km. Projekt bol realizovaný a financovaný z Európskeho fondu regionálneho

rozvoja v sume 3 685 919,00 eur. Z toho Európsky fond regionálneho rozvoja 85% - 1 886 909,90 eur; štátny rozpočet SR 10% - 221 989,40 eur;

spolufinancovanie BBSK vo výške 5% - 110 995,00 eur a rezerva vlády SR - 240 000,00 eur, na financovanie príjazdovej komunikácie. Zvyšnú časť hradil maďarský partner.

Na slávnostnom otvorení mosta v piatok 24.2. sa zúčastnili viaceré osobnosti politického i spoločenského

(Pokračovanie na str.7)

Pásku slávnostne prestrihli aj (zľava): Mgr. M. Lőrincz, Ing. Vladimír Maňka i Pál Völner štátny tajomník pre rozvoj infraštruktúry Maďarska.

Na otvorení mosta Katalin v Peťove sa s predsedom BBSK Ing. V. Maňkom stretli aj poslanci VÚC z nášho okresu - zprava: MUDr. Mírko Trojčák, Ing. Vladimír Maňka, MUDr. Ondrej Kollár, Ladislav Jámbor.

(Dokončenie zo str.6)

života zo Slovenska i Maďarska. Medzi nimi podpredseda NR SR Béla Bugár, minister pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Zsolt Simon, predseda BBSK Vladimír Maňka, štátny tajomník ministerstva dopravy Arpád Érsek, poslanci VÚC z nášho okresu MUDr. Ondrej Kollár, MUDr. Mírko Trojčák, László Jámbor i Peter Csúsz z Lučenca, Mgr. Mária Lőrincz, Jozef Filip, Ján Budkovský generálny riaditeľ Regionálnej správy ciest B. Bystrica, starostovia obcí z regiónu Poiplia a obyvatelia okolitých obcí. Z maďarskej strany sa tohto slávnostného aktu zúčastnili Dr. Pál Völner, tajomník ministerstva štátneho rozvoja, zodpovedný za rozvoj infraštruktúry, námestník generálneho riaditeľa spoločnosti NIF András Szilágyi, Peter Hernádi, prokurista zhotoviteľa stavby József Sőke, námestník riaditeľa maďarskej správy ciest, primátor Szécsényu László Stayer, poslancovia parlamentu z Nógradskej župy a veľvyslanci oboch krajín. Prítomným sa potom prihovoril predseda BBSK Vladimír Maňka, ktorý okrem iného povedal:

- Sme susedia, je tu cesta, aby sme budovali priateľské a susedské vzťahy. Tento most je aj symbolom priateľstva medzi nami. Vybudovaním mosta sa región stane atraktívnejším a podporíme tak nielen rozvoj cestovného ruchu, ale celého regiónu.

Možno vzlietnuvšie biele labute niesli posolstvo o otvorení mosta Katalin na nebesia, veď ako nám povedal jej manžel Štefan, posledné Katkine slová pred rokom boli: - V pondelok ráno ideme na VÚC zháňať peniaze na oslavu otvorenia mosta! (Fotografia zachytáva posledné chvíle života Katalin Molnár.)

Labute - Katkini poslovnia?

Pamiatku Katalin Molnár krátkym príhovorom pripomenula Mgr. Mária Lőrincz. Na počesť tejto vzácnnej ženy zaspievali členky súboru Melódia z Bušíniec, ktorého bola tiež členkou a prítomní si jej pamiatku uctili i zapálením sviečok. Posolstvo o otvorení mosta akoby Katalin niesli i dve nádherné biele labute, ktoré z hladiny Ipla vzlietli práve v čase, keď jej ľudia na moste venovali tichú spomienku s modlitbou. Jej niekoľkoročné úsilie i úsilie všetkých zanietných podporovateľov výstavby mostov cez Ipeľ prinieslo svoje ovocie, ktoré bude slúžiť všetkým obyvateľom regiónu i priľahlých oblastí. Svedčí o tom i množstvo ľudí, ktorí sa prišli po prvý raz oficiálne prejsť po novom moste Katalin i novej príjazdovej ceste k nemu.

Pri spomienke na Katalin Molnár sa stretol jej manžel Štefan Molnár (vľavo) s Ing. Vladimírom Maňkom, zaspievali členky súboru Melódia z Bušíniec, a aj na drevenej tvári sochy sv. Jána Nepomuckého sa pri oku akoby držala slza. V skutočnosti to bola kvapka, ktorá tam ostala po posvätení sochy kňazom.

Spokojnosť neskrýval ani starosta Kováčoviec J. Filip: - **Pre obyvateľov našej i okolitých obcí je dnešný deň sviatkom. Splnil sa nám sen, o ktorom sme snívali dlhé roky. Množstvo ľudí, ktorí prišli na otvorenie mosta sa presvedčilo, že aj v tomto zabudnutom regióne sa uskutočnila investícia, ktorá tu dlho nebola. Všetci spolu so mnou dúfajú, že táto investícia pozdvihne náš región, že mu to prospeje. Teraz už nebudeme koncom sveta, ale bránou do zahraničia.**

Slová J. Filipa potvrdil i jeho kolega z neďalekých Glabušoviec Štefan Chudý:

-Veľmi sa tešíme, že po toľkých rokoch sa podarilo obnoviť spojenie medzi našimi dvomi krajinami, ktoré nám v minulosti história prekazila. Očakávania sú veľké, dúfam, že taká bude aj budúcnosť regiónu.

To ukáže čas, ale už teraz je badať prínos nového mosta cez Ipeľ. Obyvateľom z Kováčoviec-Peťova a okolitých dedín skrátí cestu do Szécsényu o približne 40 kilometrov. Ľudia tak ušetria čas a peniaze pri dochádzaní do práce, na návštevu príbuzných a priateľov, či ceste za nákupmi. O ďalšom rozvoji tohto regiónu vďaka novým spojeniam cez hraničnú rieku hovorí aj riaditeľka RRA Mgr. M. Lőrincz, ktorá pre naše noviny povedala:

- Slávnostným odovzdaním mosta Katalin sa naše plány neskončili. Výstavbou cestného prepojenia cez rieku Ipeľ sme dostali šancu na rozvoj. Na tomto cezhraničnom území žijú usilovní, svedomití ľudia, šikovní podnikatelia, ktorí sú schopní nájsť spoločnú reč, vytýčiť si spoločné ciele a vzájomne sa podporovať, aby sa ľuďom na oboch stranách hranice otvárali nové možnosti pre lepší život. My ich v tomto smere budeme plne podporovať. Chceme pokračovať aj v obnove ďalších mostov cez rieku Ipeľ, aby sme mohli splniť veľký sen našej Katky. -P. GAŠPAROVIČ-

Mesto vyšlo bezdomovcom v ústrety

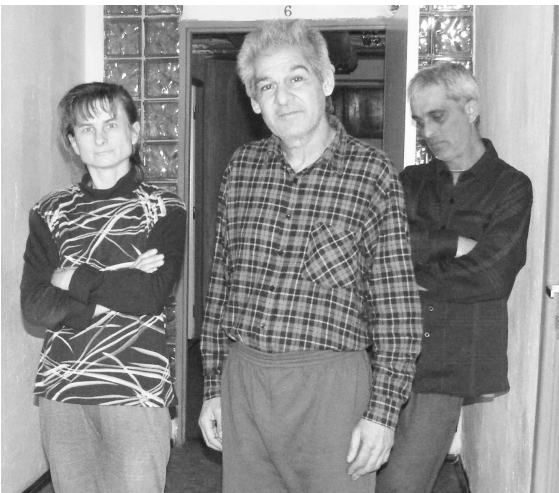
Aj keď začiatkom zimy nebol o ubytovanie vo veľkokrtíšskej nocľahárni príliš veľký záujem, vo februári sa situácia zmenila. Silné mrazy prinútili aj tých najotužilejších ľudí, ktorí sa ocitli bez prístrešku, aby vyhľadali teplý azyl nocľahárne. V ústrety im vyšlo aj Mesto V. Krtíši, keď od 3.2. tu môžu byť ubytovaní klienti aj počas treskúcich mrazov počas dňa, každý večer majú teplú polievku a mesto znížilo aj poplatok za ubytovanie na 1,- euro a pre tých v hmotnej núdzi na 50 centov.

Odzrazilo sa to aj na počte prenocovaní, kým v januári to bolo 107 prenocovaní, vo februári od prvého do 19.2., kedy sme túto inštitúciu navštívili, to už bolo 113 prenocovaní. Klienti sa tu môžu osprchovať, oprat si veci a počas ich pobytu v tomto zariadení im pracovníci nocľahárne uvaria i čaj. Podľa slov vedúcej Tatiány Kuchtovej sa tu v posledných dňoch pravidelne ubytováva 7 - 9 ľudí. Aj v čase našej návštevy tu bolo 8 ľudí. Za sebou už mali večernú polievku, ktorú pre nich varia priamo v zariadení. Ako sú spokojní s ubytovaním a ako privítali ústretový krok mesta, že môžu byť v nocľahárni aj počas dňa, sme sa išli spýtať samotných ubytovaných klientov. Zaujímalo nás pri tom aj to, ako dlho sú už bez strechy nad hlavou i to, kde trávili mrazivé dni, kým nebola možnosť denného pobytu v nocľahárni. Ako prvého sme stretli 37-ročného Miroslava Kováča, ktorý je ešte iba krátko bez ubytovania a aj v tomto zariadení bol iba tretí deň.

M. Kováč: *„Ja som robieval na stavbách po celom Slovensku i v Čechách, ale už asi dva roky som nezamestnaný. Doteraz som býval u tety, známej a tak podobne. Asi pred dvomi týždňami som odišiel od známej a odvtedy som na ulici. Tu som asi tretí deň. Je veľkou výhodou, že tu môžeme byť aj cez deň, že nemusíme len tak prebývať vonku na mraze a chodiť sa ohriať do krčmy či do nemocnice a tak podobne. Proste tam kde je teplo.*

Ako rozhodne komisia

Vedľajšiu izbu spolu so svojim druhom Antonom Harmanom (50) momentálne obýva Želmíra Kováčová (47): *„Ja som bez ubytovania približne rok. Predtým som aj s dcérou bývala na Železničnej 1 vo V. Krtíši. Ale vliezol jej šváb do ucha. Musela som ísť s ňou k dok-*

„Som už chorý a starý muž,“ hovorí A. Berky, na fotografii s bývalou manželkou, vzadu M. Kováč

torovi, brala potom antibiotiká, robili jej priepľachy ucha a asi dva mesiace na ucho nepočula. Tých švábov tam bolo strašne veľa a bolo jedno či v noci alebo vo dne. Vždy sme ich videli. A keď sme zatvorili oči, tak sme počuli ako sa presúvajú, ako šuchocú. Aj nám robili v bytoch postreky, aj sme si kúpili také domčeky na šváby, ktoré boli za chvíľu plné, ale nič nepomáhalo. Museli sme aj kvôli hygienickým podmienkam a zdraviu mojej dcéry odísť do krízového centra v Lučenci. Momentálne je dcéra v detskom

domove v Novej Bani a ja som chcela ísť znovu bývať do bytu, kde som bývala, alebo podobného v tom dome. Ale byt nedostanem. Aj mi teraz napísal Adrián Berky žiadosť o byt a uvidím, ako to dopadne a či mi komisia vyhoví. Lebo ja som vtedy, keď mala dcéra problémy zavolať televíziu a asi aj preto neviem teraz ten byt dostať. Lebo som ich udala.

Anton Harman (50): *„To dievča, dcéra mojej družky, malo veľké zdravotné problémy. Museli sme odtiaľto odísť a od tej chvíle nastal zvrät. Pani nemôže dostať bývanie, pretože sa to dozvedeli média a rieši sa to tak, že pani je na ulici. Bývali sme tu na druhom poschodí, ale ten byt je už teraz obsadený. Vedenie mesta sa vyjadriло, že nemajú voľné nájomné byty, že si byt môžeme kúpiť. Ale kde vezme niekoľko tisíc euro na kúpu bytu? Kým je otvorený tento azyl budeme tu, ale kam pôjdeme potom?*

Ono na ulici nie je jednoduché žiť. Nedá sa to do nekonečna. Neviete kto k vám príde, akí ľudia sa vám prihovoria, či vám nechcú ublížiť. Prítom na zaplatenie nájomného máme. Ja i moja družka sme na invalidnom dôchodku a mohli by sme nájomné zaplatiť. Len keby bol nejaký byt.

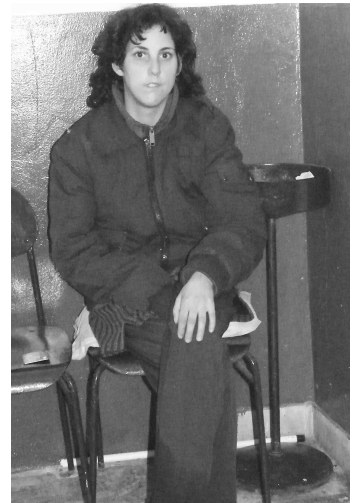
Ž. Kováčová: *„Dcéra má 14 rokov, pýta sa domov, ale nemám ju kde vziať. Keď nemám kde bývať, sociálka nechce dovoliť, aby bývala so mnou.*

A. Harman: *„Bývali sme aj na slobodárni, kde sme platili asi 120 euro na mesiac. Ale potom to zvýšili na dvojnásobok. A to je už neudržateľné. Počas mrazov sme boli vonku, v nemocnici, kde sa dalo. Aj u mojej sestry sme boli, ale to nie je súkromie. Posedeli sme, podebatovali a odišli. Niekedy sme tam aj prespali, ale to nie je súkromie. Byť u cudzích, aj keď je to rodiny.*

Sme horší ako tie psy

Ž. Kováčová: *„Byt, ktorý som mala mi pred časom pomohol vybavovať A. Berky, u ktorého som robila 5 rokov upratovačku. Pozvala som ho aj do relácie Pošta pre teba, aj familia tu bola. Nevieme ako a čo bude, keď sa táto nocľaháreň zatvorí. Zatiaľ sme tu. A čo potom, uvidíme. Ja som chorá a keď toto zariadenie zatvorí, čo mám byť na ulici? To sa mi neoplatí ani žiť.*

Ako sme sa bavili, teda ja som skôr počúval sťažnosti tohto pá-

„Odvtedy, ako nás vykradli, som na ulici,“ - posťažovala sa M. Rejdugová

ru, povedala Ž. Kováčová medzi rečou aj to, že mala voči mestu určitý dlh. Ale že by to splatili. Ťažko je potom hľadať riešenie v takejto situácii, keď nájomné byty nie sú v meste ani pre tých, ktorí by si za ne aj platili. Keď som vyšiel z izby tohto páru, už ma na chodbe čakal ďalší. Prešedivený muž a jeho družka, tiež chceli povedať svoj príbeh, aby ako hovoriť, sa o ich ťažkom živote dozvedeli aj iní.

Stanislav Berky: *„Ja som bez domova prakticky odvtedy, čo mama zomrela. Niekoľko chcel dostať ten byt, v ktorom bývala. A tak sme ostali na ulici. Keď nebola otvorená táto nocľaháreň, tak sme chodili po garádoch, po lúkách, po krčmách, kde sme si dali čaj, aby sme cez deň vydržali. Teraz som rád, že je otvorená táto nocľaháreň a že mám kde hlavu skloniť aj cez deň. Som tu teraz spolu s manželkou. Teraz už bývalou. Sme rozvedení, ale žijeme ako druh a družka.*

Som už dlhšie nezamestnaný, ale predtým som robil na SSE, v Liaze, OSP. Pôvodom som Modrokamenčan, veľa rokov však už bývame tu vo V. Krtíši. V nocľahárni sme odtedy, ako ju otvorili. Ak ju však na jar zatvorí, kam pôjdeme? Kde budeme? Niekde na lúke, špinaví, nemôžeme ísť ani medzi ľuďmi takí špinaví, zavšivení. Nemôžeme ísť ani medzi ľuďmi. Každý od nás bude utekať. Budeme ako psy. A čo máme robiť?

Ja si hádam voľačo spravím. Obesím sa alebo tak nejako. Ale takýto život, to už nemá cenu.

-Takže vy by ste privítali, keby bolo otvorené aj počas leta toto, alebo nejaké podobné zariadenie?, pýtam sa.

S. Berky: *„Ak by to bolo aj v lete otvorené, tak to by bol Ježiško*

(Pokračovanie na str. 9)

A. Harman so svojou družkou Ž. Kováčovou

(Dokončenie zo str.8)

nad nami. Ja som už starý, chorý človek, tohto roku budem mať 52 rokov. Nevládzem so sebou a aj sa liečim. A choďte v tomto veku a s mojimi chorobami lahnúť si na lúku. Veď v apríli prídu dažde, vetry. Keď pôjdeme niekam do vchodu, všade na mňa ako na cigáňa budú žalovať, volať žandárov a kde mám potom utekať? Aj pes má dneska budú nad sebou a my koho máme - nikoho!

Jeho 42-ročná manželka Luba iba s trpkým úsmevom počúva jeho výlevy krivdy a ponosy na celý svet. Určite ich už dobre pozná, veď sú spolu už 21 rokov. Je na ne zvyknutá a mlčky ich počúva. Ani ona nemá prácu a dlho ju už ani nemá. Má ukončené iba základné vzdelanie a práca sa tak pre, už i na pohľad slabú, vychudnutú ženu, hľadá iba ťažko. O to ťažšie sa ale môžete niekde uplatniť, ak nemáte kde hlavu skloniť, kde si oddýchnuť, umyť sa.

Marianna má jasno

Viackrát opakoval svoje ponosy S. Berký, kým sme sa rozlúčili a vyšiel som po schodoch z priestorov izieb do prijímacieho vestibulu nocľahárne. Práve prišla posledná nocľaháčka dnešnej noci Marianna Rejdugová, iba 23 ročná Veľkokrtíšanka. Na ulici je už približne 3 roky.

M. Rejdugová: - *Bývalí sme na Hviezdoslavovej ulici a mama vtedy odišla do Anglicka za robotou. Potom nám vykradli byt a odvtedy som na ulici. Mám ešte 4 súrodencov, ale tí sú rozlezení po celom Slovensku.*

Služby nocľahárne využíva druhú sezónu. Medzitým sa z Anglicka vrátila aj jej matka.

M. Rejdugová: - *Ale teraz sedí v base kvôli živinému. Ja iba ťažko zožením nejaké bývanie. Nemám robotu a zatiaľ som ani nikde nerobila. Mám ukončené iba základné vzdelanie a ťažko sa mi hľadá nejaká robotá.*

Oproti ostatným ubytovaným v nocľahárni má však Mariana v jednom jasno. Vie, kde bude keď nocľaháreň zatvorí.

M. Rejdugová: - *Mám teraz priateľa. Spolu sme približne rok. On je z Pôtra, býva tam s mamou v rodinnom dome a občas tam prespím už aj teraz, alebo keď priateľ nestihne autobus domov, tak prespíme spolu aj tu. Keď nocľaháreň na jar zatvorí, tak pôjdem bývať k nemu.*

V ponosách ľudí, ktorí hľadajú ubytovanie vo veľkokrtíšskej nocľahárni, mi však niečo chýbalo. Aspoň aké-také priznanie si aj svojho podielu viny na tejto ich situácii. Veď dnes sa žije ťažko prevažnej väčšine obyvateľov Slovenska. O strechu nad hlavou môže prísť ani sa nenazdá ako. Mnohí však s touto situáciou bojujú, snažia sa ju vyriešiť podľa svojich možností a nehľadajú spásu v sociálnom systéme a v pomoci od chudobného štátu. Mnohí pritom už určite mysleli a myslia aj na (aspoň zdanlivo) to najjednoduchšie a najrychlejšie riešenie. Utiecť od všetkého na večnosť do kráľovstva boha podsvetia Hádesa. Prítom podnet k tomu môže dať aj zdanlivá maličkosť.

-P. GAŠPAROVIČ-

Úspešný rok Sociálnej poisťovne

Na prelome určitých období hodnotíme úspechy či neúspechy jednotlivcov, kolektívov, podnikov i inštitúcií. Aj Sociálna poisťovňa hodnotila rok 2011, v ktorom stanovila jasné ciele, s jasným termínom ich splnenia. Po vyhodnotení všetkých ukazovateľov môžeme konštatovať, že uvedené ciele, aj vďaka dobre fungujúcemu tímu pracovníkov, sa podarilo dosiahnuť. Prinášame krátky prehľad výsledkov hospodárenia za celú inštitúciu a tiež za pobočku Veľký Krtíš.

V roku 2011 dosiahla Sociálna poisťovňa o 382,5 mil. eur lepší výber poistného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie ako v roku 2010. V porovnaní s rozpočtom na rok 2011 tak došlo k zlepšeniu výberu poistného o 72,6 miliónov eur. Úspešnosť výberu poistného dosahovala od začiatku roka 2011 čiastky presahujúce 100%, k 31. decembru 2011 bola úspešnosť tohto výberu 104,89 %. V podmienkach pobočky vo V. Krtíši to bolo až 108,14 %.

Celkové príjmy poisťovne dosiahli k 31. 12. 2011 výšku 6 253,8 mil. eur, čo v porovnaní s upraveným rozpočtom na rok 2011 predstavuje plnenie na 98,63 %. Výdavky poisťovne boli na úrovni 6 132,6 mil. eur, čo je 97,79 % plánovaných výdavkov na rok 2011. Vo veľkokrtíšskej pobočke bolo plnenie príjmov na úrovni 102,78 %, pričom výdavky pobočky predstavovali: výdavky základných fondov (nemocenské dávky, úrazové dávky, dávky garančné poistenia, dávky v nezamestnanosti) 3,1 mil. eur (101,51 %). Výdavky správneho fondu (náklady na prevádzku a mzdy) 773,5 tis. eur (98,39 %). Výdavky spolu 3,9 mil. eur (98,60 %).

Hospodárenie Sociálnej poisťovne v bežnom roku skončilo k 31.12.2011 s bilančným rozdielom 121,2 mil. eur, čo je o 51,1 mil. eur viac ako sa predpokladalo v upra-

venom rozpočte. Vráťane zostatku z minulých rokov je bilančný rozdiel Sociálnej poisťovne k 31.12.2011 556,9 mil. eur (lepší o 102,1 mil. eur oproti upravenému rozpočtu).

Podiel na lepšom hospodárení Sociálnej poisťovne má aj výrazné znížovanie objemu pohľadávok. Kým k 31.12.2010 boli na úrovni 823,2 mil. eur, k 31. 12. 2011 klesli na hodnotu 563,8 mil. eur. Oproti stavu k októbru 2010 (903 mil. eur) došlo k poklesu až o 339 mil. eur. Vo V. Krtíši sa nám podarilo znížiť pohľadávky z 6,2 mil. eur (október 2010) na 2,3 mil. eur (december 2011), čo predstavuje rozdiel 3,9 mil. eur.

Sociálna poisťovňa šetrí aj na svojich prevádzkových nákladoch zo správneho fondu - za rok 2011 použila na svoju prevádzku 116,2 mil. eur, čo v porovnaní s rozpočtom správneho fondu na rok 2011 vo výške 135,4 mil. eur predstavuje úsporu 19,2 mil. eur. Lepšie hospodárske výsledky sa prejavili aj v znížení transferu zo štátneho rozpočtu, to znamená úspore pre štát, vo výške 162,5 mil. eur.

V minulom roku dostali pobočky Sociálnej poisťovne po prvýkrát v histórii jasné ciele, ktoré zodpovedajú stratégii Sociálnej poisťovne: **zvýšiť úspešnosť výberu poistného, znížiť pohľadávky, zefektívniť prácu pobočky s ohľadom na zníženie nákladov správneho fondu a**

kvalitu práce dávkových útvarov. Ciele boli pravidelne mesačne sledované a vyhodnocované.

Pobočka Sociálnej poisťovne V. Krtíš bola hodnotená veľmi dobre, všetky ukazovatele sme plnili nad očakávania a v konečnom hodnotení úspešnosti sme sa umiestnili

na tretom mieste

zo všetkých 36 pobočiek na Slovensku.

V porovnaní s výsledkami, ktoré mala pobočka začiatkom roka 2011 je to obrovský posun. Podiel na tomto stave majú opatrenia a usmernenia, ktoré boli prijaté ústredím Sociálnej poisťovne, ale najväčšia zásluha patrí zamestnancom pobočky, ktorí svojím profesionálnym prístupom a každodennou zodpovednou prácou v prospech klientov a aj v prospech inštitúcie, dosiahli takýto úspech. Výsledky hospodárenia v roku 2011 nás zaväzujú nastúpený trend nielen udržať, ale neustále zlepšovať a tak naplňovať víziu budovania modernej proklientskej inštitúcie.

Svet čísel má konkrétnu výpovednú hodnotu a je veľmi dôležitým nástrojom hodnotenia. No skutočným svedectvom našej práce je spokojnosť klientov. V predprie nášho záujmu je preto spokojný klient. **Ing. EVA GUBÁNYIOVÁ,** riaditeľka Sociálnej poisťovne, pobočka Veľký Krtíš

ZDRAVOTNÍCKY INFOSERVIS

LEKÁRSKA POHOTOVOSTNÁ SLUŽBA (Banická 35, V. Krtíš, tel. 48 31 111). Pre dospelých: Po. - Pi. 15.30 - 7.00 h., So. - Ne. 7.00 - 7.00 h. Pre deti a dorast: Po. - Pi. 15.30 - 22.00 h., So. - Ne. 8.00 - 22.00 h.

LEKÁRENSKÁ POHOTOVOSŤ V MESTE V. KRTÍŠ
pondelok - piatok 16.00 - 20.00 h., sobota, nedeľa, sviatok: 9.00 - 12.00 h. a 16.00 - 20.00 h.

12.3. Dr. MAX (v nemocnici)
13.3. BIELY LEV (Banická ul.)
14.3. U ČIERNEHO ORLA (Ul. Nemocničná)
15.3. BELLADONNA (Ul. SNP)
16.3. PANACEA (pri stomatológii)
17. a 18.3. AQUA VIVA (Ul. SNP)

Niektorí Veľkokrtíšania budú platiť menej

Do 31. januára 2012 mohli obyvatelia mesta Veľký Krtíš požiadať o zníženie poplatku za komunálny odpad. Ten sa na základe žiadosti môže znížiť tým, ktorí pracujú alebo študujú mimo mesta Veľký Krtíš, alebo sa trvale zdržiavajú v zahraničí, ako aj tým, ktorí sú držiteľmi preukazu ZŤP a ZŤP/S.

Tento rok mesto posudzovalo 719 žiadostí, ktoré sa týkali 1097 obyvateľov. Zamietnutých bolo 6 žiadostí, nakoľko nespĺňali kritériá Všeobecne záväzného nariadenia, ktoré upravuje poplatok za komunálny odpad a 4 žiadosti prišli po stanovenom termíne.

Študentov, ktorí študujú mimo mesta alebo v krajinách EÚ sa týkalo 277 žiadostí. Tým sa poplatok tento rok zníži o 70%.

Ďalších 165 žiadostí si podali držiteľmi preukazu ZŤP, ZŤP/S, im sa poplatok zníži tento rok o 50%.

O rovnaké percento sa zníži aj tým žiadateľom, ktorí pracujú mimo mesta. 100%tné odpustenie poplatku sa týka 3 obyvateľov, ktorí sa trvale zdržiavajú v zahraničí, mimo krajín EÚ.

Základná sadzba poplatku za komunálny odpad a drobné stavebné odpady v meste Veľký Krtíš za kalendárny rok, za osobu je 18,30 eur. - ERIKA LAVČOKOVÁ-

Túlavé divadlo sa zatúlalo aj do V. Krtíša

Po viacerých umeleckých súboroch, ktoré majú svoju pevnú scénu, mohli veľkokrtíšski priaznivci divadla vďaka organizátorom z Mestského kultúrneho strediska vo V. Krtíši vidieť aj súbor Túlavého divadla z Trnavy. Pôvodne ako kabaretné, študentské divadlo ho založili Jakub Nvota a Kamil Žiška ešte v roku 1994. Postupne sa súčasťou ich repertoáru stali nielen pôvodné kabarety tejto dvojice, ale aj úpravy klasických diel svetoznámych autorov. Úspech mala úprava Shakespearovho Hamleta a aj do V. Krtíša prišlo Túlavé divadlo s klasickou hrou Edmonda Rostanda *Cyrano*, ktorú upravil J. Nvota.

Túlavé divadlo ju uvádza pod názvom *Cyrano* alebo *Balábile o nose*. Hre ponechali jej veršovanú podobu, ktorú jej dal E. Rostand, keď ju napísal ako veršovanú drámu v piatich dejstvách a takmer celú v dvanásťlabičných alexandrínoch. Divadelníci do textu zakomponovali moderné prvky a reagujú v ňom i na súčasné dianie a dobu. Do hry zapájajú aj divákov, ktorí sa ochotne stali súčasťou deja. Počas celého predstavenia sa diváci v sále MsKS dobre zabávali a približne 90 minútové predstavenie ubehlo veľmi rýchlo.

Všade dobre, doma najlepšie

Možno aj preto, že diváci sa od začiatku tešili aj na vystúpenie Štefana Richtárecha, rodáka z K. Kosíh, ktorý je kmeňovým členom Túlavého divadla. Jeho herecký výkon prišli obdivovať priatelia, známi, učiteľky, ktoré ho učili i Štefánia Selská, ktorá ho na hereckú dráhu pripravovala v divadelnom krúžku v CVČ. Števo svojim výkonom všetkých potešil a jeho premeny počas hry - z namysleného riaditeľa divadla, cez bojachtivého šľachtica až po zajakavého sa sluhu a priateľa Cyrana, boli obdivuhodné.

Po predstavení sme sa Š. Richtárecha spýtali či mal trému pred, takpovediac, domácim publikom: Š. Richtárech: - *Tréma je vlastne pocit zodpovednosti a trému som mal rovnakú ako pred každým predstavením. Ja si vážim každé publikum a domáce mám rád. Publikum je ako publikum všade rovnaké, ale človek má predsa len zvláštny pocit keď hrá doma. Očakáva, kto sa prišiel pozrieť, kto za ním príde po predstavení. Som rád, že sa prišli pozrieť moje pani učiteľky zo základnej školy, z gymnázia i pani Selská. Môžem povedať "Všade dobré, doma najlepšie."*

Ovšem veľkokrtíšske publikum si nepochvaloval iba Š. Richtárech, ale aj zakladajúci člen divadla Jakub Nvota. Ako povedal, ak ich pozvú, radí sa do V. Krtíša vrátiť. Aj kvôli kvalitným priestorom a dobrej akustike divadelnej sály. Je len samozrejme, že keď sme sa už zhovárali s mladým umelcom, požiadali sme ho aj o krátky rozhovor pre naše okresné noviny Pokrok, o divadle, ktoré pomáhal zakladat.

Túžili po mimoškolnej činnosti

● Túlavé divadlo ste založili spolu s kolegom Kamilom Žiškom, čo vás k tomu viedlo?

J. Nvota: - *Divadielko sme založili po nástupe na vysokú školu, keď sme cítili ešte akúsi potrebu aktivity navyše. Založil sme ho*

aj preto, že sa sformovala skupina ľudí, ktorí mali záujem nie iba hrať, ale mali aj dar písať texty, hudbu, pesničky, libretá.

Hľadali sme témy, ktoré nás bavili, ktoré sme chceli hrať a začali sme si ich písať. A okolo autorov sa vždy formuje aj herecká skupina. Tak sa sformoval pomerne zdravý základ pre takéto samostatné divadelné zoskupenie.

● Je ťažké presadiť, aby to, čo baví vás, bavilo aj divákov

J. Nvota: - *Je to vec neustáleho poctivého rozhovoru. Divadlo je vlastne taký rozhovor medzi ľuďmi. Dávate akoby témy, dávate možnosti, dávate im predstavenia a so záujmom sledujete, či ste sa trafili. Či to, čo zaujíma vás, rezonuje*

medzi ľuďmi, či človek vie pomenovať tému, ktorá ľudí zaujíma. Divadlo by malo byť vždy akoby trochu o krok vpredu a pomenovať témy, ktoré v spoločnosti momentálne rezonujú, alebo naopak, byť akoby mimo reálny čas a pomenovať večné témy - dobro, zlo, lásku, nenávisť a iné.

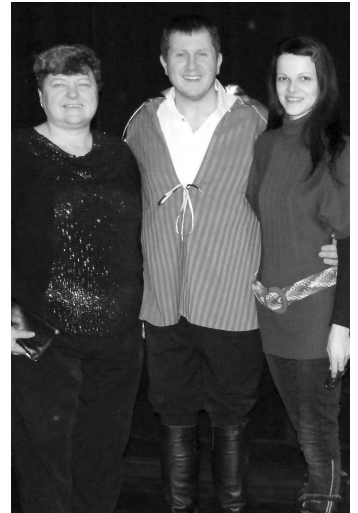
● Preto ste si vybrali na spracovanie diela svetoznámych dramatikov ako je Shakespeare, Beaumarchais, T. Williams alebo Rostand?

J. Nvota: - *Povedali sme si, že dostaneme tieto večné témy na ulicu, do prostredia kde kedysi boli, ale s príchodom kamenných divadiel sa stali akoby akademické a na ulici chýbali.*

Samozrejme, že sa to nedalo urobiť bez humoru a nadsádzky. Ale keďže sú to témy večné a autori silní, tak to ich diela vydržali. Pretože, ak je autor dobrý a nájde tému, ktorá je silná, tak to dielo môžete, obrazne povedané, akoby aj páliť kyselinou ale ten divadelný nerv v ňom ostane.

● Neobávali ste sa kritiky, alebo odsúdenia milovníkov klasických predstavení?

J. Nvota: - *Naučili sme sa hrať, nachádzali sme si vlastné publikum, vlastného diváka, chodili sme za ním, túlili sme sa za nimi a stále to robíme. Svoje diela si nachádzame. Kto má rád klasické divadlo, tak si do neho zájde a kto má rád iný pohľad na túto tému, tak si nájde cestu k nám. Drámy majú v sebe konflikt života, dobro a zlo oveľa jasnejším spôsobom definované a obsahujú v sebe aj akúsi dramatickú väšeň, ktorá je dôležitá pre tento typ divadla - jarmočného divadla. Je dôležitá pre tento*

Na výkon Števa Richtárecha sa prišla pozrieť aj Štefánia Selská a jeho kolegyňa z detského divadla Darinka Králiková.

typ chudobného divadla, kedy má vlastne herec k dispozícii iba takmer prázdny priestor, hlas slova svojho partnera a potrebuje základnú vášnivost príbehu.

● Niektoré časti vašej hry sa zdajú ako improvizácia. Je to naozaj improvizácia, alebo je to naštudované?

J. Nvota: - *Aj keď väčšina vyzerá ako improvizácia, je to naštudované. Všetko ostatné prináša čas, ktorý už spolu hráme. Poznáme sa a vieme ako na seba reagovať.*

● Koľko nových hier ročne naštudujete a hrávate aj v iných divadlách?

J. Nvota: - *Počas divadelnej sezóny pripravíme tak dve nové hry. Každý z nás hrá ešte aj v inom divadle. Ja som režisér a režírujem aj v iných divadlách. Túlavé divadlo je akoby náš domovský prístav. Tu vytvárame poetiku, ktorá je len v tomto divadle. Poznáme sa od školy takže kvalita je daná aj tým.*

● Dalo by sa teda povedať, že Túlavé divadlo je vaša záľuba, ktorú robíte vo voľnom čase, akési vaše ochotnícke divadielko. Ako vnímate slovenských ochotníkov?

J. Nvota: - *Ochotnícke divadlo na Slovensku bolo vždy kvalitné. Veľa profesionálov prišlo z ochotníckeho divadla. Aj moja stará mama dlhé roky viedla a režírovala známe ochotnícke divadlo Makyta. Ja sám som ním prešiel a ochotnícke divadlo a ľudí, ktorí ho robia si nesmierne vážim.*

Podobne ako ochotníci, ani členovia Túlavého divadla nemajú veľa pomocného personálu a potom, čo som sa J. Nvotovi poďakoval za rozhovor, ponáhlal sa aj tento mladý autor pomôcť svojim kolegom pri skladaní a balení kulis a rekvizít z predstavenia. S ním, Š. Richtárechom i ostatnými členmi tohto zaujímavého divadla sme sa rozlúčili so želaním, aby to nebolo naše posledné stretnutie pri ich zaujímavých predstaveniach.

-P. GAŠPAROVIČ-

Roxana a Cyrano, v podaní Lucie Rózsi Hurajovej a Jakuba Nvotu, opantani láskou, ale nie vzájomnou.

Veselo bolo francúzskym žoldnierom na bojisku a veselo bolo aj divákovi vo veľkokrtíšskom KD pri predstavení Túlavého divadla

Jazdou na bicykli pomáha v boji s rakovinou

Urobiť niečo pre pacientov, ktorí trpia onkologickým ochorením sa rozhodol Alan Bujdák z B. Bystrice. K tomuto rozhodnutiu ho priviedla ťažká zdravotná situácia, v ktorej sa ocitla jemu blízka osoba. Ako bývalý športovec, hokejista B. Bystrice, sa rozhodol pomôcť práve činnosťou, ktorá mu je blízka - športom. Na svojom bicykli má v pláne prejsť celým Slovenskom, aby získal i sprostredkoval pomoc pre onkologických pacientov v hmotnej núdzi.

Za celým projektom stojí občianske združenie Tridsaťpäťka - 35, ktoré má vo svojich stanovách túto myšlienku a Alan Bujdák je aj jeho zakladateľom. Na cestu vyrazil v treskúcom mraze v deň svetového boja proti rakovine 4.2. z B. Bystrice. Medzi jeho plánovanými zástavkami bol aj V. Krtíš, ktorý navštívil v pondelok 20.2. Jeho prvé kroky viedli na Mestský úrad, kde sa stretol s primátorom Ing. Daliborom Surkošom, od ktorého prevzal slúbenú pomoc a potom navštívil našu redakciu, aby sa s našimi čitateľmi podelil o doterajšie skúsenosti z tejto misie a hovoril o jej cieľoch. *Čo vás vlastne viedlo k tomu, aby ste si sadli na bicykel a získavali prostriedky pre onkologických pacientov?

A.Bujdák: - *Mňa k tomuto viedol príbeh, ktorým som sa zažil s mne blízkou osobou pred približne rokom a pol. Sprevádzal som ju aj do nemocničných zariadení a videl som v čakárňach v pohľadoch ľudí závidieť mi, že som zdravý. Bolo nepríjemné medzi nimi pôsobiť, medzi nimi byť. A človek si časom povie, že chce pre nich niečo spraviť. Nebyť iba pasívnym prispievateľom na charitu, ale sám niečo vyprodukovať. Aby tu po ňom niečo ostalo, aby mal pocit z dobre vykonanej práce.*

K tejto akcii som sa rozhodol asi pre 4 mesiace, niekedy v októbri. Je to zatiaľ skôr spontánne ako plánované, ale vychádza to.

* Ste na ceste sám, alebo vás sprevádza nejaký podporný tím.

A.Bujdák: - *Podporuje ma skupina priateľov, akýsi logistický tím v B. Bystrici, ktorí posielajú informatívne materiály a oznamy na samosprávy, kde mám naplánované sa zastaviť, ale na cestách som sám. Ale aj onkologický pacient si musí svoju liečbu prejsť sám, aj keď mu pomáhajú a podporujú ho rodina, priatelia. Sám si aj zháňam ubytovanie keď prídem do cieľového mesta daného dňa, stravu, navštevujem samosprávy, ale aj nemocnice, onkologické oddelenia i pacientov. Chceme dať vedieť aj lekárom a sociálnym sestram, že tu existuje takéto združenie a snaží sa pomôcť týmto pacientom.*

* Čo teda je cieľom tejto vašej cesty? A.Bujdák: - *Cieľom je získať podporu pre onkologických pacientov, či už finančnú, alebo i materiálnu. Môžu to byť aj rôzne dary, odmeny. Napríklad na termálnom kúpalisku v Patinciach som sa rozprával aj o možnosti relaxačného po-*

bytu v ich zariadení. Alebo rôzne iné formy. Vstupenky na kultúrne alebo športové podujatia a podobne. Myslím si, že každý, kto chce podporiť túto myšlienku, alebo vôbec vyjadriť nejakú podporu cez rôzne charitatívne akcie si cestu nájde. Prítom nejde iba o finančnú podporu, ale aj materiálnu. Treba len o tom informovať, napísať príbeh a pomoc príde. Aj naše OZ na stránke www.oz35.sk, bude každý deň uverejňovať príbeh a čitateľa hlasovaním rozhodnú, ktorých 5 bude na záver ocenených, ktoré získajú podporu. Transparentnosť prerozdelenia získaných finančných prostriedkov i vecných odmien zabezpečí komisia na prerozdelenie získaných finančných zdrojov, v ktorej je široké zastúpenie ľudí z rôznych oblastí života. Dalším cieľom je aj informovanosť o problémoch tejto skupiny ľudí. Informujeme o tom prostredníctvom internetu a ja sám sa o tejto problematike zhovárať s predstaviteľmi samospráv a zástupcami médií v mestách, ktoré som navštívil. Našou snahou je tiež pomôcť onkologickým pacientom nie len materiálne, ale aj duchovne. Ja prejdem za 35 dní celé Slovensko. Je to symbolické, pretože títo pacienti musia tiež dlhodobo bojovať so svojou chorobou. Chceme ich podporiť v tom, aby sa nevzdávali a svoju lieč-

Deklačný dopis o pomoci pre onkologických pacientov, ktorý A. Bujdákovi odovzdal primátor Ing. D.Surkoš.

bu absolvovali a úspešne absolvovali.

*Stretávate sa s predstaviteľmi samospráv, ako vám vychádzajú v ústrety? A.Bujdák: - *Ešte pred začiatkom cesty sme plánovali, že požiadame predstaviteľov miest, ktoré som chcel navštíviť o jeden cent na každého obyvateľa mesta. Túto požiadavku sme aj rozoslali mailom na všetky mestá, ktoré som chcel navštíviť a bol som prekvapený, že iba niekoľko ich od-*

povedalo. Medzi nimi i V. Krtíš. Nie všade však boli takí ústretoví.

Ráno som bol napríklad v Šahách, ale tam na mňa nemali čas. Tak som sa vybral do V. Krtíša, kde ma milo prijali. Stretol som sa s primátorom Ing. Daliborom Surkošom, pričom naše stretnutie bolo veľmi rýchle, veľmi srdečné a plodné, keď sme vybavili deklaračný list a V. Krtíš prispel na naše akciu 130-timi eurami.

* Aké máte skúsenosti s vodičmi na cestách?

A.Bujdák: - *Vodiči sú kapitolou sama o sebe. Už som skončil aj v priekope, v snehu, veľakrát som bol ošplechaný snehom, vodou, soľou, všetkým, čo na ceste je. Máte širokú cestu, ale vodiči idú popri vás vo vzdialenosti 10 centimetrov. Vodiči kamiónov, keď sa dostanú na vašu úroveň, tak zatrubia. Mám veľmi nepríjemné skúsenosti s vodičmi.*

Rád by som chodil okresnými cestami. Ale v súčasnom počasí sa bojím, že nebudú odhrnuté cesty ako napríklad pri ceste z D. Stredy do Komárna. Musel som potom ísť po hlavnej trase a to som prišiel do Komárna mokrý, špinavý, zasoľený a ešte navyše aj zrazený. V Trenčíne sa mi zlomil nosič, ale podarilo sa to opraviť vďaka ochotnému údržbárovi v nemocnici, ale inak som nemal nejaké nepríjemnosti ani zranenia. Okrem svaľovice.

* Na záver nám ešte povedzte, ktoré mestá ste už navštívili a ktoré ešte máte pred sebou?

A.Bujdák: - *Denne prejdem približne 50 - 60 kilometrov. Spočítané to nemám, ale celková trasa by mala byť približne 1 500 kilometrov. Zastavujem sa iba vo väčších mestách, lebo inak by som to nestíhol. Doteraz som prešiel mestami Turčianske Teplice, Martin, Žilina, Považská Bystrica, Dubnica n. Váhom, Trenčín, Nové Mesto nad Váhom, Myjava, Piešťany, Trnava, Bratislava, Dunajská Streda, Komárno, Štúrovo, Šahy no a Veľký Krtíš. Teraz sa tu vyspím a ráno pôjdem ďalej. Ešte ma čaká návšteva týchto miest: Lučenec, Rimavská Sobota, Rožňava, Moldava nad Bodvou, Košice, Michalovce, Humenné, Stropkov, Bardejov, Prešov, Spišská Nová Ves, Poprad, Štrba, Liptovský Mikuláš, Ružomberok a slávnostný príjazd bude v piatok 9. marca v Námestove.*

Želáme teda cyklistickému bojovníkovi proti rakovine šťastnú cestu a veľa ľudí ochotných pomôcť.

- Text a foto: PETER GAŠPAROVIČ

A. Bujdák nám takto zamával po návšteve v našej redakcii.

Fašiangová nálada vyvrcholila na gymnáziu veselým podujatím doslova v hodine dvanásťtej. V utorok 21.2.2012 sme usporiadali prvý ročník KARNEVALU NA LADE - využili sme pri tom ľadovú plochu pri škole, ktorú využívali študenti počas mrazivých dní najmä počas hodín telesnej a športovej výchovy na zdokonaľovanie krasokorčuľarských a hokejových zručností.

Karneval na ľade

Karneval bol príjemnou bodkou za mrazmi, ktoré nášmu regiónu túto sezónu naozaj priali a mohli sme si vychutnať fašiangovú zá-

bavu na ľade v korčuľiach či bez nich, podmienka bola LEN maska. Dobrú náladu nám dodávala veselá rytmická hudba, pohybové aktivity, súťaže a tanec. Najaktívnejší súťažiaci aj originálne masky si vybojovali sladkú odmenu.

- Mgr. M.ČOPOVÁ -

Karnevalom sme sa rozlúčili s fašiangovou sezónou, a plní elánu a energie sa už teraz tešíme na ďalšie veselé korčuľarske podujatie

Karneval s Jožom Pročkom vo Veľkej Čalomiji

V piatok 17. februára by ste disciplínu a vážne vyučovanie vo Veľkej Čalomiji hľadali zbytočne. Spievalo sa, tancovalo, smialo, súťažilo, proste robilo sa všetko, čo k poriadnemu karnevalu patrí. Základná škola a Špeciálna základná škola vo Veľkej Čalomiji sa tento rok rozhodli usporiadať ples masiek spoločne a náladu im prišiel zlepšiť ako sa patrí Jožo Pročko.

Jožo, herec a zabávač známy z televízie, ktorý sa po športovcoch Richardovi Zedníkovi, Jozefovi Golonkovi, Vladovi Moravčíkovi, Róbertovi Semeníkovi a Ivanovi Bátorym stal ďalšou osobnosťou,

ktorá zavítala do Veľkej Čalomije. Jožo Pročko vystrojil takú veselicu, že na ňu spomínajú všetci prítomní. Na karneval prišli aj deti z materskej školy a všetci, deti aj dospelí, konštatovali, že takto sa už dávno nezabavili. Známy herec bol zárukou humornej a zábavnej atmosféry. Z každého si dokázal vystreliť: zo žiakov, rodičov, ale i z učiteľov a zo seba samého. V jedálni našej školy sa predstavilo vyše 80 masiek. Bol to naozaj nezabudnuteľný zážitok. Nechýbala tombola a dobrá hudba, o ktorú sa postaral miestny obecný úrad. Obe školy sa dohodli, že po tejto dobrej skúsenosti spolu zorganizujú aj oslavy Dňa detí a ešte viac tak rozšíria spoluprácu, ktorá sa od minulého školského roka tak dobre rozvíja. Ďakujeme všetkým, dospelým i žiakom, ktorí sa podieľali na príprave tejto akcie.

Riaditelia ZŠ Mgr. JÁN PETRÍK
a ŠZŠI Mgr. MÁRIA VARGOVÁ
Veľká Čalomija